

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felolós szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohányüzletekben.

A katolikus naggyűlésre!

Megújulni a hitben és lelkesülésben: a katolikus naggyűlésre sietünk.

Félelemmel eltelve szemléljük a sokszoros romlást, a szemünk előtt zajló társadalmi harcot, mely folyton növekvő erővel csap le régi medréből kitért életrendünkre, halljuk a diszharmonikus hangokat, melyek az egyenlőtlen s ádáz tusából kelnek — és mi felkelünk s kath. naggyűlésre sietünk.

Ha szétnézünk a világban, keserű tapasztalatra ébredünk. Szent Isten! — hol vagyunk, hova jutottunk, mi vé levünk!

Néhány évtized vonult el felettünk s mi megrökönyödött nemtoródomséggel néztük az idők folyását. És a rohanó idő nem vágtatótt el felettünk nyomtalanul.

Hazug álnoksággal, mézes-mázos szavakkal hódító útjára indult a fondorlelkű liberalizmus s tetszelegve kúszott a nemzet testén, elszívta az életnedveket s a nemzet letargikus álomba merült.

Megvesztegette a nemzet jó lelkét, meghamisította becsületet érzületét, kiszípolozta jobb jövőbe vetett hitét, bizalmát, reményét, amelyet a nemzet vallási életéből sarjadt tisztos erkölcsökön épült multja után magának joggal építhetett.

Kiszípolozva, elsenyvedve, elsorvadva, életerejében megfogyatkozva, hitében, remé-

nyében megtépve áll most a már pusztító ultra indult társadalmi harcok előtt.

A liberalizmus szédelgő lovagjai meghamisítva a nemzet érzületét: hitünket, jogainkat szabadon támadhatták. Oda juttunk, hogy az aknamunka a parlamentbe is bevonult s így a támadásokra rásütötte a jogszerűség bélyegét.

És a mi kath. társadalmunk tehetetlenül vergődött az ostorcsapások alatt. Szervezetlenség hijában tétova tekintettel néztük, amint szemünk elől vitték el kincseinket, mindenünket.

A liberalis rend védelme alatt szárnyra kelt a szabaddkőmivesség s a hazátlan szocialdemokrácia. Ezek a vallásos érzéstől ment humanizmust kiáltották ki a népek boldogítójául.

Ellopták legjobb, életrevaló gondolatainkat. Maguk számára foglalták le a jótékonyagot, irgalmat, felebaráti szeretetet. Kiveték kezünkből a kardot s azzal támadnak bennünket.

És kath. testvérek, most harctereken állunk. Nem azok a harctereken, melyek nemzeteket temelnek muhi, mohácsi, katalannai, cannaei sirba — sokkal irtózatossabb csatatereken, az elvek-eszmék, világnézetek csataterein, hol nem törpe népek ütnek egymásra, hanem harcol a világ két párta szakadva, az ég és föld vivja tusáját.

Testvérek, mielőtt megvívjuk a csatát, kath. naggyűlésekre siessünk.

Hadgyakorlatokat tartunk, hadi tervet készítünk, egyesülnek a hadosztályok. Csapatsemélet tartunk, megnézzük mennyien vagyunk, mire képesek. Kipróbáljuk erőnket s új erőre kapunk. Megújulunk, lelkesedünk.

Ott legyen mindenki a nagyszerű felvonuláson!

Bátran, nyíltan állunk meg a világ előtt. Ócsárolni ne merjen senki bennünket. Ott voltunk a munkában, mikor Szt. István, Szent László lerakta a honnak erős alapjait, a könnyet és vért mi adtuk a sokszoros meglazult alapok összeforrasztásához, a nemzeti eszményeket mi vésztük a nemzet lelkébe; Mohiból, Mohácsból az erkölcsi erő emelte ki a nemzetet, az az erkölcsi erő, melyet vallási élete táplált. Csatatüzbe „Pro libertate” zászlók alatt mi rohantunk. Imára hívó harangjainkat ágyunk adtuk, mikor nemzeti létünk forgott kockán. És most midőn ránk köszöntöttek a társadalmi harcok, a homlokterén állunk a csatában. Ott vagyunk, hol az elnyomorgatott nép, a negyedik rend törtet előre.

Irgalmas számaritánusként járunk az uton, melyen elgyötörve, kiszípolozva, sebeiben letreng a nép. Ott vagyunk, hol a művészet, a tudomány, a kultúra bontja

Nagynyám 72-ik születésnapjára.

Szeretni — ez a Megváltás szava,
Szeretni az Urat s minden embert;
Te így leszel, drága, jó Nagynyám,
S mi is így értünk és érünk veled.

Szeretünk mi is — s leginkább téged,
Hisz értünk fáradsz, unokáidért
És ha a mi derült arcunk nézed,
Ebben találod munkádra a bért.

Órül a lelked, hogyha nekünk
Megtetehs mindent, amit kívánunk,
Bizaltsz, vigasztaltsz, hogyha csüggedünk
S titrólemmel itessz, ha hibázunk.

Hányszor ültél ott betegágyunknál,
Elmádkozva az Urangyalát,
Gondos kézzel szeretve ápollál
S ajjesszlettél tőlünk a hibáink.

Most is, ha este kis szobádba térsz
És imádkozni kezdsz, — képzelm,
Ez, amit Tőle legfőképen kérsz:
„Segíts meg őket, édes Istenem!”

Mi is azt kérjük Tőled, óh Uram,
Legyen jó dolga, ne érje bánal
S éltesd sokáig, — mindig boldogan,
Az én kedves, drága Nagynyámomat!

Székesfehérvár, 1907. augusztus 10.

Hankiss János.

A haszontalan ember.

— A „Fejérmegyei Napló” tárcaja. —

Irta: Möricz Julia.

De kedves Balázs, ez nem megy. Maga egy idő óta csupa lehetetlen dolgokat ad be. Gondolja, hogy az ilyenféle törtériknek még van keletük? Neveléses. Vagy azt hiszi, hogy a publikumnak föl lehet találni a tegnapi maradvékot? Dehogy-dehogy. Már pedig a romantika ilyen tegnapi maradvék. Valami újat, megkapót és mindenkéfért olyat, a mi husból és vérből van. Olyat, a mi az idegekre hat, izgat. Ma már nem igen halnak meg az emberek szívfajdalomban és következésképp nem is igen hiszik el az ilyenfajta törtériket. Sokkal jobban teszi maga is, ha szakít ezzel az iránnyal. Így és csakis így vehetem komolyan a maga tehetségét. Ellen esetben sajnálom, nagyon sajnálom, de igazán nem tehetek önrít semmit.

Balázs Dénes motyog valamit erre a ki nyilatkoztatásra, a mely nem kevesebb nyomatékkaal lón kiejtve az „lók” szerkesztője által, mint annak idején a dodonai jóságik és lehajtott fölvel hagyta oda a füstös redakciót.

A dunaparti friss levegő magához térít és kissé lehütötte a fejébe tóduló vért. Gondolkozni kezd. És minél tovább gondolkodik, annál inkább igazat ad a szerkesztő szavainak.

Igaz van. A publikum szenzáció-éhes. Nem kellenek a naiv hittel, rajongó lelkesedéssel kiszínezett és arany igazsággal bélelt ebészlések.

Humoros ötletek kellenek, a melyek megkacagatják az egész nap morgolódo közhivatalnokot. Sikamlós élcek, melyeket a divat uracs közszáira adjon.

Ezeknek van kelete.

Hát hiszen jól van, legyen nekik az ó kivánságuk szerint, de hát akkor mi szükség volt öt ide cepelni ebbe füstös Babilonba, a hol úgy érzi magát, mintha a lég fojtogatná. Mennyire más volt ott a Hargitta alján a bércecs „hazában”, a hol a lelke versenyt röpült a közzáli sással és együtt andalgott az erdő suttogó lombjával.

Itt irta ő azokat a bájosan naiv, egyszerű törtériket, a melyek reá terették a figyelmet. És az ismeretlen, szürke rajztanár meghívást kapott az előkelő fővárosi lap szerkesztőjétől, hogy csak jöjjön, értékesítse tehetségét, a melyet kár lenne ott lenn eldugva szétforgácsolni. Itt az irodalmi központban kifejlesztheti, kicsiszolhatja azt a darab gyémántot és állandó töké gyanánt kamatoztathatja. Ó, a szerkesztő, örülni fog, ha neki az a szerencse jut, hogy fölföldözte. Kilt nem kábitana el a szerencsének mosolygó istenasszonya, kivált, ha azzal a bájos tündérről jó karonfogva, a kinek a neve íról dicsőség?...

Balázs Dénes is hatalmában kerítette ez a ragyogó tünemény és arra kényszerítette, hogy fusson utána. Hátha előri? Egy kissé bizott is magában, bárha nem igen érteite, hogy voltaképen mi szükség neki innét elmenni, hiszen az ó költészetének a forrása itt van ezen a vidéken.

Az érintetlen szüz óstala, a hová még nem jutott el a civilizáció minden átalakító forrongása. Itt még ma is olyan a nép, mint hajdan volt.

Mai lapunk 4 oldal.

szárnyait és ott vagyunk, hol ádáz ellenségeink nemzeti jogainkat tépik.

Nos hát, van-e valami kifogástok ellenünk?

Kitárjuk szívünket, lelkinkezt. Lássuk meg a világot, mit akarunk. Szegényre ok nincs. A kultúra útját egyengetjük; a hon alapjait támogatjuk. A társadalmat, ezt a lázárak-lázárját akarjuk feltámasztani. Krisztust hívjuk a sirüreghez. Szavára: „kelj fel Lázár!” — Lázár feltámad. Hiába sutognak, sugnak-bugnak a kicsinyhitűek: „már régen a sirban”, Lázár feltámad.

Halálra szánt eszményeink diadalmat ülnék. Pücsött, hol a közelmúltban a szabadelvűség ulti orgiáit, diadalmasan vonul be a kath. gondolat. Megtépett hitünk, bizalmunk új erőre kap és egy szó zúg át a sziveken és a sírokon . . .

Feltámadunk!

UJDONSÁGOK.

Időjelzés: Meleg, elvételre csapadék, zivatarok.

Közigazgatási bizottsági ülés a vásáryén.

A vékony tárgysorozatral rendelkező ultiés a főispán távollétében az alispán vezette.

Az alispáni jelentést Balassa Imre tb. főjegyző olvasta fel. A mult hóról hátramaradt 17 ügydarab. Ehhez érkezett 1245. Elintézését nyert 1262 ügydarab.

Farkas Gyula főállatorvos felhívta Ulreich Sándor váli járási állatorvost, hogy jelentését terjessze be. Minthogy az állatorvos jelentését még most sem terjesztette be, Farkas Gyula megjelentette az alispánnál. A bizottság erre az adatok igazolására hívta fel a főállatorvost.

Radványi Miklós vármegyey levéltárnok május hóban azzal a kérelemmel fordult a miniszterhez, hogy állásába helyezze vissza és hogy ügyét a bíróság előtt megsürgesse. A közigazgatási bizottsághoz, bár a kérelmet pártolóláger terjesztette fel, mindeztideig nem jött válasz.

Most a főlevéltárnok újabb kérvényt terjesztett be, melyben ügyének sürgős elintézését kéri, tekintettel anyagi viszonyaira. Az ügy húzása-halasztása nagyon kimeríti anyagi viszonyait. A bizottság pártolóláger terjesztette fel a kérelmet.

Komárommegye áttírt a közigazgatási bizottsághoz, s a katonai lóvásároknál több újítást ajánl. Nevezetesen, hogy a lovakat a mennyire lehet kiszagdáktól, tenyésztőktől szerezze be a lóvásároló bizottság.

Horváth Gyula dr. pártfogására ajánlja az áttíratót s különösen hangsúlyozza, hogy a vásárlás tenyésztőktől történjék, ezzel a lötenyésztés virágzásnak indul.

Koller Pál inkább ajánlja a cenzálókól való vásárlást. A cenzálók, minthogy foglalkozásuknál fogva jól értenek a lovak válogatásához, kész löányagot adhatnak át a lövásárlóknak s így a vásárlókat tömredék idővesztéstől megkímélik. Az áraknak felelmesét is javaslatba hozza.

Czirák Antal gróf hozzászólása után úgy határoz a bizottság, hogy a löórák 35%-al emeltessenek.

A főorvosi jelentést Lauschmann Gyula dr. olvasta fel. A mult hóban Fejérmegye területén 64 pár lépett házasságra. Született 647. Elhalt 415. Születési többlet 282. Beteg volt 2759. Ebből gyógyult 1340. A mult hóban az egészségügyi viszonyok eléggé kedvezőek voltak. Járványos betegség alig fordult elő.

A Szent-György körházban 248 volt a beteg száma. Gyógyult 124. Elmebetegék száma 26.

Farkas Gyula főállatorvos jelentése szerint az állategészségügyi viszonyok kedvezőtelnek voltak. Pusztító betegségek a sertésvész, sertésorbánc. A lépene is fellépett szörványosan.

Turián József pénzügyigazgató jelentése: kincstári követelés 4576,037,90 kor. Erre befizetett adó 2123,206,39 korona. Hátralék 2454,831 kor. Pótadó elengedés 116 esetben történt.

Schaller Flóris tanfelügyelő csak tegnap érkezett haza szabadságáról, jelenteni valója nem akadt.

Vajda főmérnök jelentésében felelmitette, hogy a bicskei utnak a vonatok járása által nagyban akadályozott forgalma érdekében megkereste az államépítészeti hivatalt. Az államépítészeti hivatal egy bizottság kiküldését hozta javaslatba, mely bizottság előterjesztése a további teendőket. A bizottság tagjaiul az alispán elnöke alatt Horváth Gyula dr.-t, az államvasutak egy kiküldöttét és Rosenfeld Henriket küldötte ki a közigazgatási bizottsághoz.

Kisláng község kocsiposta felállítására engedélyt kéri. A kérvényt pártolóláger terjesztik fel a kereskedelmi miniszterhez.

Igar község szintén postahivatal felállítását kéri. A bizottság mielött a posta ügyében határozna, bekéri a főszozlagabíró írásbeli véleményét.

Koller Pál közzgazdasági előadó havi referációjában közepes termést jöl.

Az ultiés fél 12 órákor ért véget.

Közigazgatás a városnál.

Ma délelött volt a rendes havi közigazgatási bizottsági ultiés a városnál, melyet a szabadságon levő főispán távollétében 10 órákor nyitott meg Havranek József polgármester.

A szokásos havi jelentések gyorsan peregtek.

Az ügyészség jelentése szerint a júniusban 82 fogoly volt a fogházban. Ehhez júliusban jött 23. A jelen létszám 105. A hó folyamán szabaddult 37. Maradt 68. Jogérvényesen élítéltek 36 férfit, 5 nőt.

Turián József pénzügyigazgató jelentéséből kitünik, hogy a mult havi kincstári követelés kitétt 1,850,468 kor. 39 fill. Erre befizetett összeg 1,283,759 kor. 66 fill. Hátralék 566,708 kor. 73 fill.

Vajda Géza főmérnök az utakat jó állapotban levőknek mondja. Jelentésével kapcsolatban néhány házépítési engedélyt adott a bizottság.

Bierbauer Viktor dr. főorvos jelentését lapunk más helyén közöljük.

Farkas Gyula főállatorvos jelentése szerint az állategészségügyi állapotok elég kedvezőek. A sertésvész megszűnt. A mult hóban leölt állatok száma 1350.

A főállatorvos ebbeli kijelentése, hogy a városra felhajtott állatokat ellenőrizni a vásártér rendezetlensége miatt lehetetlenség, egy kis parázs vitára adott alkalmat.

A vásártérre 22 bejáró is van, így tehát nem lehet kellőképpen ellenőrizni a felhajtott állatokat. Javasolja, hogy kerítések által szabjanak határt a sokféle ágazó felhajtásnak. A mult vásár alkalmával a hiányosan teljesíthető ellenőrzés miatt egy takonykóros lö is bejutott a vásártérre. Ilyen körülmények között az állatorvosok nem mernek felelősséget vállalni a vásári ellenőrzés pontos lebonyolításában.

Havranek polgármester konkrét adatokat kéri az ügy helyes megoldására vonatkozólag. Különböben kéri a főállatorvost, adja ki jelentését neki s ő majd eljár a dologban. Bizottságot fog kiküldeni az ügy tanulmányozására.

A főállatorvos megemlíti továbbá, hogy a dögmétető nem tudja befogadni a tömegesen elhullott állatokat. Így megórténik, hogy a föld felszínén fertőztetik a levegőt. A tanácsnak jegyzőkönyvet adott be erről, ennek már van két hete és intézkedés még most történt.

A polgármester sajnálja, hogy a dolgot nem öneki jelentésként, mert különben az intézkedés feltétlenül megtörtént volna.

Az ultiés Dieballa György közzgazdasági előadó jelentése zárta be fél 11 órákor.

Egyszerű, becsületes, jó. Az ő népe ez az ezredéves tölggy, mely régibb, mint maga a haza. A mely magányosan, egyedül áll a népek oceánjában egy kis szigetben, megőrizve századok hagyományát, szokásait, erkölcsét. Csaba kilött nyilának egy kisarjadzott fája ez a tölggy, melynek ő is egy levele, fiatal hajtása. Vajjon ha a levél elválik az ágól, az ág a törzstől, nem szünik-e meg benne az éltető elem? Megfogamzik-e egy új talajban, vagy fölemészte a benne rejlő éltető erőt, fonnyadni, száradni kezd?

Balázs Dénes is átélte ezt a processzust. Egy év leforgása elég volt, hogy elfusson a mai napig, a mikor már nyíltan megmondják neki, hogy munkája nem ér semmit. S a mi a legkeserűbb, ő maga is érzi ezt és igazat ad az orákulumszerű szavaknak. De vajjon mi hiányzik hát nála csakugyan? A tudás, a lelkesedés?

Oh, hiszen az előbb megszerzte ő fáradtságos munkával, könyvek mellett, átvirrasztott éjelek árán. Küzdes és szenvedések árán. Az utóbbi pedig ott lángolt a lelkeben minden szép és nemes iránt. Lelkesült a pályájáért, lelkesült azért a maroknyi népért, bércecs hazája minden kis rögéért. Bálványozta a természetet, szeretett az embert koldusban, királyban egyaránt. Kereste, kutatta az isteni szikrát, mely ott van elrejtve a leggyűgyűbb ember lelkében is, ott van elrejtve a legkisebb virág kelyhében és igyekezett napfényre hozni. Ha sikerült megpillantani itt-ott, ujjongva hirdette jelenlétét. Minden egyes alakja művészi cizellirozással megrajzolt kép volt a teremlék remekéről.

Vagy talán nem ez volna a cél, az irodalom célja? Nagynak, nemesnek festeni az embert cselekvése körében! Eszményül odaállítani a többi, a tömeg elé, hogy ime nézd és légy hasonló hozzá! Nem az emberiségnek a szépre, jóra, nemesre való nevelése a cél? hát akkor kicsoda?

Mi, hát mi volna? Megfelelt már erre az imént a tételödd agy, most csak az a kérdés, hallgat-e rá vagy nem? Lesz-e belőle divatos író, vagy megmarad a lélek, a szív együgyű dalnokának?

A szív, igen a szív. Minek is a szív? Ez az alkalmatlan kis husdarab, ami csak arra való, hogy fájjon és érezzon más emberek helyett is. Igen, meg van, ez az. Most már megtalálta, hogy mi áll utjában az ő boldogulásának.

A szív, a bohó, ábrándos szív!

Most jut csak eszébe, hogy mennyi bajt is okozott már neki életében ez a kalimpáló kis jószág.

Gondolatai visszaszállnak a multba, egészen a mosolygó gyermekövekig, mikor felatjának felét megosztotta a nálánál is szegényebb kis társával, míg ő maga éhen maradt mellette. Hogy elpáholták egyszer érte, mikor nagyanyó észrevette, hogy a csikos szeredás oldala nem annyira a könyvektől, hanem a keménybőlt elcsent pikherestől (székelytúróból készült gömöllye, amit a füstön hagynak száradni egy ideig), feszül a mit az utszéli kordogatott sovány kenyerre mellé.

Majd mikor a méltóságos báró később kiküldte Münchenbe az akadémiára, ahol szinte jövött jóslottak neki és im abban maradt ez is. És csak a szíve miatt.

De ez így történt.

A méltóságos bárónak volt egy titokban nevelt leánya, — afféle oldalgai hajtás, — ezt szerette volna Balázs nyakába varrni. Mikor ő ezt megtudta, sietett kerekelt oldani a kínálköz szerencse elől. Így lett belőle festő helyett rajztanár. A megjósolt művészi pálya abban maradt, mert a szíve azt diktálta, hogy szerelem nélkül nem veheti el a leányt, az apa segélyét pedig ez után igénybe venni hálátlanság lenne.

Lemondott hát mindenről és hazajött, mire a méltóságos báró azt mondta, hogy haszontalan ember.

Elmosolyodik ennél a pontnál, a megalázott büszke embereknek azzal a mosolyával, amely megvetést fejez ki gáncsolóik iránt. Tiltakozni nem tiltakozik elene, mert hát igazá mindig a tömegnek van, aki gáncsol.

Es im be is bizonyult, mert hiszen itt sem tudják már hasznát venni. Csakhoggy épen ki nem mondták egészen.

Mig a lakásáig ért, megérlelödött benne, hogy tennie kell valamit. Talán legjobb lenne visszamenni haza, a hegyek közé, eltemetkezni ismeretlenül az egész világ elől, ugvis csak hazug csillogás az, a mit írói dicsőségnek neveznek. Van is ilyen? Úzlet ez is, mint minden más. Róf számbra mérk a betűt, mint a sarki boltos a pántlikát. A kinek tetszősebb a portékája, azé kapósabb is.

Érti, hogy sohasem tudna ennyire üzletember lenni. Már pedig az íróember manapság csak így élhet meg. Gyártani kell a különböző

Kitüntetések. Dr. Prohászka Ottokár megyéspüspök *Szentiványi* Károly bodajki és *Radnics* Imre kálozi plebánosokat a katolikus társadalmi tevékenység terén kifejtett áldásos és hasznos tevékenységükért szentszéki ülhökökké nevezte ki. A megérdemelt kitüntetés híre — meg vagyunk győződve — megyszerte élénk örömet okoz.

— **Váradi Károly** főigazgató állapotában — amint legújabbán értesülünk — némi javulás konstatalható.

A főigazgató elutazása előtt említette, hogy egy barátjával Budapesten találkozik s vele fogja tölteni az üdülésre szánt napokat. Budapestre érvén, barátját nem találta. Ez láthatólag nagyon bosszantotta s egyedül utazott le Fiuméba. Barátja egy nappal később érkezett a tengerpartra utána. Ugyanakkor ott tartózkodott Zalai Mihály, a helybeli főgimnázium igazgatója. Így két jó ismerőse és barátja volt egészen közelében s a szomorú órákban egyik sem tudott a szenvedő szerencsétlenül segíteni. Váradi Károly e hó 7-én lett rosszul az Európa kávéházban, ahonnan a kórházba szállították. Kiletét csak egy névjegyből állapíthatták meg. 10-én eszméletre jött, s akkor küldték el a hivatalos értesítést a székesfehérvári hatósághoz.

A beteg állapotában előállott némi javulás arra enged következtetni, hogy baja nem agyszélhűdés, hanem valószínűleg napszúrás volt.

A beteg állapota nemcsak városunkban, hanem országszerte óriási részvétet keltett. Levélbeli és távirati tudakozódások seregeseül érkeznek a főigazgatói irodába.

— **Tiszteletgás a püspöknél.** A második nemzeti sakkverseny résztvevői hétfőn tisztelegtek Prohászka Ottokár dr. megyéspüspöknél, a ki a sakkversenynek egyik védnöke. A tisztelegők nevében Exner Győző tanár köszöntötte a püspököt. Prohászka Ottokár dr. szívélyes, meleg hangú beszédben válaszolt a küldöttségnek.

Itt említjük meg, hogy a sakkozók másik védnöküket, Széchenyi Viktor gróf főispánt táviratban üdvözlöttek.

meséket, melyek csak egy napig élnek és meghalnak a másnappal. A ki a halhatatlanság számára akarja alkotni, gondtal, figyelemmel, ugyan csak megjárja. Ehen halna mellette. Még így is, a robot-munka mellett is kénytelen órandással segíteni magán, hát nem jobb lesz otthon nyugodtan, csöndesen élni?

De lehet-e ez is? Hiszen tudjuk azt is, hogy az elszakadt levél nem talál vissza többé az ágra. A ki egyszer kilépett a nagyvilágba, nem igen talál vissza többé a kunyhó küszöbére. Betemeti utját a szél és maga is elpusztul a forgatagban.

S azután mit is szólnának ha ő hazatérne meghunyászkodva, összetörve, állás után kunyorálva. Talán nem is kapna, hiszen bizonyára előjárna a híre, hogy ő haszontalan ember.

Az, az és fölösleges szerfölött, mint a többi ilyen nagyszívű emberek, a kik nem tudnak megalkudni az élettél.

Lám, ha most követni tudná a jótanácsot és szakítani tudna a régi emberrel, milyen jó dolga lehetne. A hírlapírás igen tisztességes pálya és jövedelmező is annak, a ki érti a módját a község szája ízét etlalálni.

De az ilyen bolondos szívű ember, a ki egész más célt tűzött maga elé, a ki sohasem tudná tollát az érdekék legyezgetésével bemocskolni, az nem boldogul ezen a téren soha.

Csomagolni kezdett. Kevés lim-lomja könnyen belefért a kofferjába és még a déli vonattal elutazott.

— **Változások a móri kapucinus zárdában.** P. *Krasznay* Vítusz móri kapucinusrendű áldozópapot, segédlelkész a rendfőnök Bazinba helyezte át; helyébe jön P. *Henc* Aurél Pozsonyból. *Kmely* Linus és *Broger* Sálvator Tálatóvárosra illetőleg Nagyváradra helyeztetett; helyükbe *Schlager* Theobald jön Tataóvárosról.

— **Uj orgona.** A budafoki templom új orgonáját f. hó 11-én vasárnap délelőtt szentelte be Heller Iván plebános. Az új orgonát a plebános fölszólítására a közs. képviselőtestület szavazta meg, s a község készítette a jó hírnevű Rieger cégnél. A teljesen modernul felszerelt csőrendszerral készült orgonának van 17 szebbnél szebb változata. Hangja nagyon kellemes és méltó, hogy Isten dicsőségére zenghessen. A megáldás után a plebános rövid beszédben átadta rendel-tetésének.

— **Gazdasági tudósító.** Vanisay Dezső sárszentmiklósi birtokos a sárbogárdi járásra nézve gazdasági tudósítói tisztséggel bízott meg.

— **Futtatás.** A Bothmer bárórol nevezett 12-dik uhlanus ezred augusztus 17-én d. u. fél 3 órakor versenyfuttatást rendez.

A meghívott német nyelven küldötték szét. Nem csoda, hiszen Fehérvár Nagynémetországban fekvő német város.

— **Halálozás.** Özv. Szűts Szabó Istvánné, szül. Szabó Julianna, e hó 11-én életének 86-dik évében végegyengülés folytán elhunyt. Temetése tegnap d. u. folyt le nagy részvét mellett a Tolnai-utcából.

— **Sakkverseny.** A hétfői nyolcadik forduló a következőképen dőlt el:

Abonyi szabálytalanul nyitotta meg játszmáját s szép stílusban vezette 21 lépésben győzelemre Steiner ellen.

Forgács mester elhárított vezércsel játszmában 21 lépésben győzött Smogrovicscsal szemben.

Exner szintén vezércsel ajánlott, melyet Szokoli elhárított, azonban ellenfele tuljajtszóta s a 29 lépésben vesztett.

Székelly szabálytalan megnyitása partiben erőlyes végjátékban verte meg Merényit 63 lépésben.

Réti francia módszerrel védekezett Demeter ellen s 80 lépéses végjáték után erőszakolta ki a győzelmet.

A gyengélkedő Gajdos nem fejthette ki játékerejét s Cseh ellen az 55. lépésben feladta a küzdelmet.

A Földes — Gajdos függőjátzsma eldöntetlenül végződött.

Eddig Demeter legyőzte Steinert, Forgács

A napokban találkoztam vele egyik alföldi kisvárosban. Óraadó tanár és nagyon kopott. Magas alakja előre görbült és hosszú, vékony, székelly bajusza unocitan csüngött alá. Beszéde száraz és unalmas, stereotip alakja a mellőzött szobatudósának, a ki elvonulva egy sarokban, őri le a napokat.

Hazatérve elgondolkodtam ennek az embernek az életfolyásán és sokban hasonlónak találok a mi öreg zenélő órák történetéhez, mely már régtől fogva némán mutatja az órákat, mivel ősi és kellemetlen zenéje, melylyel minden óra után kedveskedett, nagyon untatott bennünket, ennél fogva az őcsém egy szép napon eltávolította belőle a muzsikáló instrumentumot.

Azóta csöndes. Pedig gyermekkorunkban hogy szerettük ezt a becsületes, hű, öreg jószágot. Ha sirtunk, ezzel csitítottak el; ha örömet akartak szerezni nekünk, csak az órák kellett muzsikáztatni. En maig is sajnálom ezt a kedves barátot, mely később is annyiszor emlékeztetett engem a gyermek évek édes-deris napjaira, mikor nagyapa térdein ülve könyörögtünk, hogy szólaltassa meg nekünk az órák.

Mindig akartuk hallani és úgy tudtunk gyönyörködni nagyapával együtt az ábrándos dalokban.

De hát ez akkor volt, mondják önök, ugy-e?

Szokolit, Gajdos Abonyit. A többi játszma folyik. A felek állása: A 6½, Forgács 6, Székely 5½, Exner, Barász, Gajdos 4½, Földes, Cseh, Réti 4, Smogrovics, Merényi 3½, Steiner 2, Kovács Demeter: Szokoli 1½.

— **Becületlenség.** Ketskés Elek és Schlammadinger Lajos a télen valami félreértés folytán összeakasztották a kereket. Schlammadinger a higgadt okosság helyét a maga bírāja lett s becsületében megsértette Ketskés Eleket. Az ügy ma került a járásbíróság elé ahol Fiáth Imre al-bíró Schlammadinger Lajost egy napi fogházra, illetőleg 5 kor. pénzbüntetésre ítélte.

— **Az állandó Bioscop e heti új műsora:** Szenvedélyes nő vadász (mulattató). Szerelmes tüzoltó (kacagtató). Elcsérelt cillinder (humoros). Százados ur szemlét tart (kacagtató felvétel). Barnum utazó kofferje (bohókás). Velencei gondola verseny (gyönyörű színes felvétel). Scherlok Holmes működésben. Erdekes halvacsoira (humoros). Munkás leány tragédiája, vagy Margit. Szerelme, csoda szép szenzációs dráma 3 felvonásban és 25 képpben. A bemutatott képek most kétszer nagyobbak. Szabad bemenet. Hideg buffet. Kitérő fagyalt. Családok szórakozó helye az Othon kávéház. Minden csütörtökön új képsorozat!

— **A győztesek.** A vasárnap délután tartott kerékpárversenynek Varga István és Hirtling Ferenc lett a győztese. Varga 2 óra 53 perc és 45 másodperc alatt, Hirtling pedig 2 óra 45 perc alatt telte meg a versenytut.

— **A sertésorbánc,** mely hosszabb időt keresztül sok kárt okozott városunkban, a hatóság hivatalos értesítése szerint *megszűntnek* tekintendő. Különösen a vásárosok figyelmébe melegen ajánljuk e híradást.

— **Rólunk.** A „Bácskai Hirlap“-ban olvasuk a következő, szellemes s a helyzetet eléggé jellemző apróságot. Irja a nevezett lap a következő hájteli sorokat:

Igenis szükség van Magyarországon a zsidókra. Nélkülük nem volna ilyen sen kereskedele, sem sajtó, sem művészet, — hanem volna ilyen még mindig egy nagy-nagy Ázsia. Falvak bigott és tudatlan néppel, ahol legokosabb ember a plebánus ur volna, no meg a kántram.

Hogy ezeket a szép sorokat egy Árpád apánkkal közénk telepedett, párdacos, kacagányos, kócsagtollas vitéz írta — egészen természetes. Ha másról nem, de a stylusáról ki ne ismerne rá. S mily derék, szelid emberek lakhatnak ott Bácskában, hogy ennek a fráternek még mindig van gustusa az iráshoz.

— **A lőtenyésző-bizottság ülése.** A lőtenyésző-bizottság tegnap délelőtt fél 10 órakor ülést tartott gróf Ciráky Antal elnökelete mellett. A kormány 2000 koronát bocsájított a bizottság rendelkezésre, amelyből a Székesfehérvárot és Sársbogárdon lődíjazást fog tartani.

A Székesfehérvárot megtartandó lődíjazás bírálóbizottsága: elnök gróf Ciráky Antal; tagok Dettrich Zsigmond, Meszleny Pál, Burchard-Béla-vary Rezső dr. és a m. kir. mentelep két kiküldötte.

— **A Székesfehérvári és Fejérmegyei Rabsegélyző-Egylet** tagjainak és az érdeklődőknek figyelmét felhívja a következőkre: A f. évi szeptember 6. és 7. napján Pécsen országos rabsegélyző-kongresszus fog tartatni, amelyen az egylet bármely tagja jogosult megjelenni, de megjelhetnek azon nem tagok is, akik legkevesebb 5 korona lefizetése mellett kongresszusi tagsági igazolványt szereznek. A kongresszussal kapcsolatban megtekinthető a pécsi országos ipari, mezőgazdasági és művészeti kiállítás is. Az oda-és visszatúrára első vasuti kedvezmény van engedélyezve 14 napi tartózkodásra s így egy humánus intézmény előmozdítása mellett a kongresszus kiváló alkalmat ad az ország egyik leg-szebb vidéki városának és az ott rendezett kiállításnak megtekintésére is. — A kongresszuson való részvétel az egylet titkáranál folyó hó 20-ig jelenthető be akár szóbelleg, akár levél útján.

